

State Of Play

Journalisten, bloggeren og politikeren Af Lasse Rasmussen

Journalisters arbejde har altid været godt filmstof. Det gælder tilbage fra 30'erne, hvor Gary Grant og Rosalind Russell slog deres folder i "His Girl Friday", over Richard Brooks' "Deadline USA", og frem til 70'erne med "Alle præsidentens mænd", som var en hyldelse til de journalister, der afslørede Watergate-skandalen. De fleste film har prist journalistens arbejde – hans indsats som demokratiets vogter. Kun få film har beskæftiget sig med det forhold, at aviser og medier også kan misbruge deres magt. Det gælder mest markant "Citizen Kane", som gav et meget kritisk portræt af en bladkonge, men også Sydney Pollacks "Absence Of Malice", hvor en overivrig journalist ender med at gå myndighedernes ærinde i sin jagt på den gode historie.

I "State of Play" er vi tilbage til den klassiske film om journalisters arbejde, hvor opgaven går ud på at afsløre de griske pengemænd, der tilraner sig magt takket være korrupte politikere.

Filmens hovedperson er journalisten Cal McCaffrey. Han er den gammeldags journalist – kører rundt i en Saab fra 1990 (europæisk bil i amerikansk film = intellektuel person), bruger ikke fladskærm og synes at håndskrevne noter er vigtige. Han kommer på sporet af to mord, som tilsyneladende ikke har noget med hinanden at gøre. Hans efterforskning viser hurtigt, at hans gamle ven Stephen Collins, der er en politiker på vej frem, har noget med sagen at gøre. Venskabet får dog ikke Cal til at stoppe sit arbejde med at afsløre sandheden.

Undervejs modstilles hans arbejde til den unge blogger Della, som står for den nye tids journalistik: hurtig og overfladisk, mens Cal repræsenterer den gode gammeldags form for journalistik, den dybdeborende slags, der lever op til journalistikkens formål: at vogte demokratiet ved at finde sandheden.

Filmen går dog ikke i dybden med den modstilling, en modstilling som ellers kunne være yderst relevant og interessant. Spørgsmålet er jo, om nutidens journalistik er mere overfladisk end tidligere tiders, og er det de nye mediers skyld? Desværre kommer filmen ikke særlig godt rundt om den problemstilling, da de to alternativer, Cal og Della, ender med at hjælpe hinanden, og da der opstår lidt varme følelser mellem de to parter, hvilket er med til at mudre problemstillingen.

Tilbage bliver kun klicheerne om journalistens arbejde på en avisredaktion, hvor redaktøren er splittet mellem den gode historie og ejerkredsens interesser, og som altid i den slags historier har redaktøren til sidst hjertet på rette sted. Da historien samtidig er for indviklet til for alvor at være rigtig spændende, ender filmen med at blive ligeså interessant og dynamisk som Russell Crowes snøvlende indsats i hovedrollen.

Filmfakta

USA 2009 – Instruktion: Kevin Macdonald – Manus: Matthew Michael Carnahan, Tony Gilroy og Billy Ray efter en tv-serie fra 2003 – Russell Crowe, Ben Affleck, Rachel McAdams, Helen Mirren, Jason Bateman, Robin Wright, Jeff Daniels, Harry Lennix, Josh Mostel, Michael Weston – 127 min. – Biografpremiere d. 29/5 og på DVD d. 18/11 2009 – Udlejning / pressebilleder © UIP

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7340&area=1>

<http://www.eyeforfilm.co.uk/review/state-of-play-film-review-by-jeff-robson>

<http://www.nytimes.com/2009/04/17/movies/17play.html>